

[Jørgen Jørgensen.]

Industri, Handel og Landbrug er interesseret i.

Det har været af umaadelig Værdi, at det i alle Aarene 1941—1946 lykkedes under alle Krigens Omskiftelser at bevare et Priseniveau, der kun var ganske svagt stigende, og alt maa sættes ind paa, at denne Linie fastholdes. Hvis vi fortsætter som nu, kan enhver se, at vi faar en Prisstigning, der fører os ind i en yderst farlig Inflation. Men med disse Foranstaltninger vil det samtidig være nødvendigt at overveje, om det ikke er muligt at finde Udvej for, at en stor Del af de Restriktioner, som i Øjeblikket findes, og som paa mange Maader er en Hindring for, at vor Produktion kan yde alt det, som det ellers var muligt at yde, i langt stærkere Grad, end det hidtil er gjort, bør lempes, saa Erhvervslivet kan faa friere Vilkaar at arbejde under. Det er mit Indtryk, at Regeringen paa disse Omraader i den sidste Tid er ved ligesom at køre fast og ikke længere føler særlig Trang til at lette Adgangen for Erhvervslivet til at producere mest muligt, hvad der ellers maatte være navnlig denne Regerings Hovedpunkt i den økonomiske Politik. Jeg mener, at der nødvendigvis maa foretages en Ændring i Restriktionerne, at Administrationen maa forenkles, saaledes at der bliver skabt mere Kontakt mellem de Myndigheder, som har Afgørelsen.

Men ud over disse mere tidsbetonede økonomiske Problemer melder sig med stor Styrke en Række Lovgivningsspørgsmaal til Afgørelse i den nærmeste Tid. Ændringer i Loven om Grundstigningsskyld taaler ikke at opsættes længere. For hvert Aar, der gaar under den bestaaende Lovgivning, gaar Millionbeløb, som med Rette tilkommer det offentlige, i private Lommer, og samtidig vanskeliggøres og fordyres Boligbyggeriet, som alt bør sættes ind paa at fremme det mest mulige. Den store Jordreform kom under Forhandlingerne sidste Sommer et godt Stykke frem; den burde dengang være gennemført, men naar den blev standset, skyldes det, at der ikke kunde opnaas Enighed med Regeringen om vigtige Dele af Lovgivningen, nemlig Spørgsmaalet om Afgivelse af Jord til Udstykning fra de store Godser ved Arveoverdragelse. Derfor mener jeg, at disse Problemer ogsaa i den nærmeste Tid maa klares og i Forbindelse hermed hele Spørgsmaalet om Sammenlægning af Brug og Huse paa Landet.

I den kommende Rigsdagssamling bør dette store Lovkompleks gøres færdigt, og desuden er der paa Dagsordenen mange

andre Ting, saasom Boligspørgsmaalet, der er dybt alvorligt for hele vort Folk; ligeledes Skattereformer af den ene og den anden Art.

Jeg maa maaske i Forbindelse med det, der har været fremme her, sige, at vi for lang Tid siden fra Det radikale Venstres Side rejste Spørgsmaalet om større Skattefradrag, som af Finansministeren har været omtalt i Dag. Jeg tror, det er fuldkommen berettiget og begrundet, ikke alene over for Aldersrentemodtagerne, men ogsaa over for alle med mindre Indkomster, at det Skattefradrag, som er fastsat paa et Tidspunkt, hvor Prisforholdene og Levevilkårene var helt anderledes, nu forhøjes i meget væsentlig Grad.

De nye Muligheder, som en større Produktion og billigere Fremstilling af Varer gennem den moderne Teknik indebærer, maa i et demokratisk Land alle være interesseret i bliver omsat i en Højnelse af Levevilkårene for de daarligst stillede i Samfundet. En stor Produktion, en stor Ekspert er naturligvis for Danmark Forudsætningen for, at en højere Levefod kan skaffes Befolkningen. Derfor er Landbrugets Stilling saa afgørende og betydningsfuld i vort Produktionsliv, og derfor er det alles Interesse, baade i By og paa Land, at Landbrugets økonomiske Stilling er en saadan, at den opmuntrer til størst mulig Produktion.

Det var med nogen Bekymring, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Udtalelse om Landbruget i Gaar, og det var mig ogsaa en Skuffelse, at den socialdemokratiske Ordfører under Debatten om Landbrugets Forhold for nogle Dage siden indtog det Standpunkt, han gjorde. Jeg er helt sikker paa, at man ikke helt har forstaaet, hvor vanskeligt Landbrugserhvervet er stillet, og hvor betydningsfuldt det er for alle Grupper i Befolkningen, at man fra alle Samfundsklasser vil vise det Hensyn til Landbrugets vanskelige Stilling, som er nødvendigt. Det, Landbruget har Brug for som Erhverv, er ikke sociale Foranstaltninger til nogle enkelte, men det er i Samfundets velforstaaede Interesse, at hele Landbruget faar saadanne Arbejdsvilkåre, at det opfordrer til størst mulig Produktion.

Disse økonomiske Problemer er af Betydning i en Tid med stærke sociale Brydninger som dem, Samfundet gennemlever for Tiden, og hvor det er af stor Vigtighed at skabe social Tryghed. Det at skabe social Tryghed betyder, at man i højere Grad end hidtil maa være opmærksom paa, at Lønarbejdernes Kaar bliver mere trygge og stabile, end de hidtil har været, og at de Fremskridt, som er mulige paa Grund af Tidens tekniske